Maria Burchard

10 lat z NUKAT-em

Forum Bibliotek Medycznych 5/1 (9), 14-23

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

MUZEUM HISTORII POLSKI

Mgr Maria Burchard
Warszawa - UW

10 LAT Z NUKAT -EM

Abstract

NUKAT union catalog is based on methodology, experience and results of cooperation developed by Polish academic libraries using VTLS integrated library system in the 1990s. The purchase of software and hardware for NUKAT at its development stage was financed with the grant awarded by A. W. Mellon Foundation and current operation of the union database has been supported by Polish Ministry of Science and Higher Education.

NUKAT offers possibilities of introducing more economical methods of work in everyday library tasks. Its presence results in dynamic, earlier unnoticed development of library computer catalogs and centralized information on the collections of Polish research libraries. NUKAT has significant impact on Polish library organization and management as well as modernization of integrated library systems in Poland. The union database enables Polish librarians to participate in the creation of global information resources with OCLC world-wide known projects such as WorldCat and VIAF. After 10 years NUKAT became well known and appreciated library brand.

Streszczenie

Katalog centralny NUKAT został oparty na podstawach metodycznych oraz doświadczeniach i efektach współpracy wypracowanych przez biblioteki akademickie użytkujące system VTLS w latach 90. XX w. Z dotacji A.W. Mellona sfinansowano początkowe inwestycje, a Ministerstwo Nauki Szkolnictwa Wyższego od 10 lat dofinansowuje jego prowadzenie.

Powstanie katalogu NUKAT stworzyło warunki do wdrożenia w codziennej praktyce bibliotecznej bardziej ekonomicznych metod pracy i przyniosło dynamiczny, nienotowany wcześniej, rozwój komputerowych katalogów bibliotecznych oraz centralnej informacji o zbiorach polskich bibliotek, wywarło wpływ na organizację pracy w polskich bibliotekach oraz modernizację stosowanych przez nie systemów bibliotecznych, otworzyło drogę polskiemu bibliotekarstwu do uczestniczenia w budowaniu globalnej informacji poprzez udział w koordynowanych przez OCLC największych, światowych przedsięwzięciach informacyjnych. Po 10 latach NUKAT stał się cenioną w kraju i na świecie marką.

Dnia 5 lipca 2012 roku upłynęło dziesięć lat od wprowadzenia pierwszego rekordu bibliograficznego do katalogu centralnego NUKAT, a tym samym rozpoczęcia w Polsce współkatalogowania. To ważne dla rozwoju bibliotekarstwa polskiego wydarzenie

poprzedziły przeszło dwa lata (1998-2000) prac i burzliwych sporów nad koncepcją przyszłego katalogu centralnego, a następnie kolejne blisko dwa lata współpracy z firmą VTLS nad dostosowaniem oprogramowania do obsługi projektowanej funkcjonalności katalogu centralnego.

U podstaw uzgodnionej koncepcji katalogu centralnego NUKAT leżała dbałość o jakość i spójność danych budowanych zgodnie z międzynarodowymi standardami oraz współpraca bibliotek. Mieliśmy świadomość, że są to klucze do budowania spójnego systemu informacji, jako podstawy krajowych przedsięwzięć z tego zakresu oraz paszport do udziału w ważnych przedsięwzięciach o wymiarze międzynarodowym. Tak naszą świadomość ukształtowała informatyczka, Anna Paluszkiewicz, która 10 lat wcześniej uczyła nas bibliotekarzy znaczenia kartoteki haseł wzorcowych (khw) w katalogach komputerowych oraz konieczności ujednolicania zasad katalogowania, przestrzegania norm i procedur. To z nią zbudowaliśmy fundamenty, które umożliwiły utworzenie katalogu centralnego NUKAT w obecnym kształcie i stanowiły kroki milowe w rozwoju komputeryzacji polskich bibliotek[1].

Należy tu wspomnieć o zapoczątkowaniu w 1990 r. budowania podstaw metodycznych komputeryzacji katalogów bibliotecznych, w tym opracowania zasad tworzenia i stosowania haseł wzorcowych, adaptacji formatów MARC jako schematu budowania, opisu bibliograficznego i hasła wzorcowego, zapoczątkowaniu budowania, w formie kartoteki haseł wzorcowych, języka haseł przedmiotowych KABA, wzorowanego na Library of Congress Subject Headings (LCSH) i jego francuskim odpowiedniku - RAMEAU. Drugim ważnym krokiem był wybór i zakup, wówczas przez 4 biblioteki akademickie, systemu bibliotecznego VTLS. Był to wtedy pierwszy w polskim środowisku bibliotecznym przykład sięgnięcia po zagraniczne oprogramowanie biblioteczne oparte na międzynarodowych standardach i obsługujące khw. Jeszcze ważniejsze wydaje się jednak zapoczątkowanie wówczas współpracy 4 bibliotek w zakresie wdrażania i obsługi oprogramowania bibliotecznego, opracowywania materiałów metodycznych oraz prowadzenia wspólnych przedsięwzięć w zakresie komputeryzacji katalogów, koordynowanej przez powołany w 1993 r. Zespół koordynacyjny VTLS[2]. Plonem tej aktywnie realizowanej współpracy było utworzenie w 1993 r. wspólnie budowanej i wykorzystywanej kartoteki haseł wzorcowych (CKHW), a w 1995 r. utworzenie Centralnej Kartoteki Tytułów Czasopism (CKTCz), w istocie pierwszego w Polsce kata-

[1] Anna Paluszkiewicz: *Prace wybrane,* Wybór A. Padziński; Stowarzyszenie Bibliotekarzy Polskich, Centrum NUKAT Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie. Warszawa : Wydaw. SBP, 2008. - (Formaty, Kartoteki ; 16)

[2] Rektorzy Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Gdańskiego oraz Akademii Górniczo-Hutniczej 10.02 1993 r. podpisali: *Porozumienie o powołaniu Zespołu Koordynacyjnego VTLS*

logu centralnego budowanego metodą współkatalogowania[3]. W obu tych wspólnych inicjatywach szybko zaczęły uczestniczyć inne biblioteki, spoza grupy bibliotek użytkujących system VTLS. Niemniej ważna wówczas była także aktywność bibliotekarzy w zabieganiu o budowanie na kampusach infrastruktury sieciowej. Wiodącą rolę w tym zakresie odgrywał dr Jurand Czermiński z Uniwersytetu Gdańskiego, przewodniczący, wspomnianego już Zespołu Koordynacyjnego VTLS. Nierzadko, to bibliotekarze byli grupą inicjującą układanie światłowodów na kampusach uczelnianych i okablowanie budynków. Istnienie, ale także jakość, niezawodność i przepustowość sieci były kluczowe dla zadań realizowanych we współpracy z wykorzystaniem łączności sieciowej już w 1994 r.

Jak najszybsze utworzenie katalogu centralnego, w którym można by spiąć w całość różne realizowane we współpracy zadania cząstkowe, wydawało się sprawą oczywistą i logicznym, racjonalnym krokiem w kierunku rozwinięcia współpracy bibliotek na szerszą skalę. Jednakże dalsze rozwijanie współpracy nie było już możliwe bez dodatkowych inwestycji i dedykowanych na ten cel niemałych środków finansowych. Odpowiedni impuls przyszedł z Fundacji A.W. Mellona. Przez lata 90. XX w. była ona jednym z głównych animatorów procesu komputeryzacji polskich katalogów bibliotecznych. Sfinansowanie projektu katalogu centralnego, poprzez przyznanie w końcu 1998 r. grantu na jego utworzenie i wdrożenie było ukoronowaniem wieloletniego działania Fundacji na naszym terenie. Niemniej kluczowe znaczenie dla powstania katalogu centralnego miało pozyskanie w 2001 r. dofinansowania z Komitetu Badań Naukowych[4]. Zapoczątkowana wówczas dotacja w ramach koordynowanego przez Interdyscyplinarne Centrum Modelowania Matematycznego Uniwersytetu Warszawskiego (ICM) funduszu SPUB (Specjalne Urządzenie Badawcze) stanowi do dziś podstawę finansowania corocznych opłat licencyjnych i serwisowych oraz części kosztów prowadzenia NUKAT-u , w tym częściowego utrzymania zespołu Centrum NUKAT.[5] Pozostałe koszty utrzymania zespołu administratorów ponoszone są przez Bibliotekę Uniwersytecką w Warszawie.

W projektowaniu katalogu centralnego i zabiegach o sfinansowanie projektu uczestniczyli członkowie, spontanicznie wyłonionego w końcu 1997 r., międzybibliotecznego zespołu. Skupiał on wówczas przedstawicieli grupy bibliotek użytkujących system VTLS, grupy bibliotek użytkujących system Horizon oraz przedstawicieli Biblioteki Narodowej, reprezentowanych odpowiednio przez dr Henryka Hollendra, dr Jana Andrzeja Nikischa oraz Joannę Pasztaleniec-Jarzyńską, którzy w imieniu zespołu

[3] CKTCz, utrzymywana na serwerze w Gdańsku, do połowy 2002 r. prowadzona przez Bibliotekę Uniwersytetu Gdańskiego

[4] Teraz Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

[5] Pozostałe koszty utrzymania zespołu Centrum NUKAT ponoszone są przez Bibliotekę Uniwersytecką w Warszawie

podpisywali wszystkie dokumenty i wystąpienia. Wdrożenie i prowadzenie katalogu Centralnego powierzono Bibliotece Uniwersyteckiej w Warszawie, w której od 1996 r. istniał doświadczony zespół zajmujący się koordynowaniem i kontrolą budowania CKHW[6]. Ten zespół w 2001 r. przekształcił się w Centrum NUKAT i po rozbudowie podjął się uruchomienia i prowadzenia katalogu centralnego NUKAT oraz koordynacji współpracy w zakresie jego budowania. Wcześniej jeszcze na poziomie zespołu projektantów wybrano do obsługi katalogu system biblioteczny Virtua, który po odpowiednich negocjacjach z firmą został zakupiony na początku 2001 r.

W uruchomionym w lipcu 2002 r. katalogu centralnym znalazły się obie bazy zbudowane wcześniej przez bibliotekarzy we współpracy – licząca 720 tys. rekordów baza CKHW oraz przeniesiona we wrześniu tegoż roku zwartość CKTCz, w liczbie ok. 21 tys. rekordów. Współkatalogowanie w katalogu NUKAT rozpoczęli, wcześniej przeszkoleni bibliotekarze z pierwszej grupy z 23 bibliotek[7].

Uruchomienie katalogu centralnego NUKAT było wydarzeniem niecierpliwie wyczekiwanym przez środowisko bibliotekarskie, ale jego otwarcie wywołało raczej rozczarowanie. Baza bibliograficzna budowana od zera rosła powoli i na odczuwalne korzyści z uczestniczenia we współkatalogowaniu trzeba było parę lat poczekać. Z natury rzeczy znikoma też była wartość informacyjna katalogu centralnego. Przez lata NUKAT był postrzegany jako narzędzie przede wszystkim ułatwiające katalogowanie bibliotekarzom, mało przydatne dla czytelników. Na koniec 2002 r. w bazie NUKAT znajdowało się zaledwie nieco ponad 74 tys. rekordów bibliograficznych i prawie 131 tys. zapisów centralnej informacji, tyle ile gotowych rekordów bibliograficznych skopiowano do katalogów lokalnych współpracujących wówczas bibliotek.

Powstanie platformy do współkatalogowania i współdzielenia się pracą stworzyło jednak warunki do wdrożenia w codziennej praktyce bibliotecznej bardziej ekonomicznych metod działania. Dzięki możliwości kopiowania gotowych rekordów katalogi lokalne oraz centralna informacja w NUKAT rosną niezwykle dynamicznie, szczególnie w drugim pięcioleciu działania katalogu. Prezentowane na wykresie dane dotyczą tylko rejestrowanych kopiowań do katalogów bibliotek współpracujących z NUKAT-em. Równolegle szerokim strumieniem płyną z NUKAT-u rekordy kopiowane za pomocą wyszukiwarki KaRo i bezpośrednio z Internetu do bibliotek nieuczestniczących we współpracy. Centrum NUKAT konsekwentnie prowadzi politykę otwartego dostępu do danych. Dla ułatwienia prawidłowego wykorzystania danych z NUKAT-u, utrzymywanych jest pięć bieżąco aktualizowanych kopii CKHW NUKAT, w innych niż Virtua systemach bibliotecznych .

Przez 10 lat istnienia katalogu centralnego NUKAT zmieniło się w nim praktycznie wszystko. Liczba bibliotek, partnerów NUKAT-u, wzrosła z 23 - w 6 polskich mia-

[6] Maria Burchard: *Centrum Formatów i Kartotek Haseł Wzorcowych. Bibliotekarz* 1996 nr 11 s. 6-8

[7] Były to biblioteki wcześniej uczestniczące w budowaniu CKHW

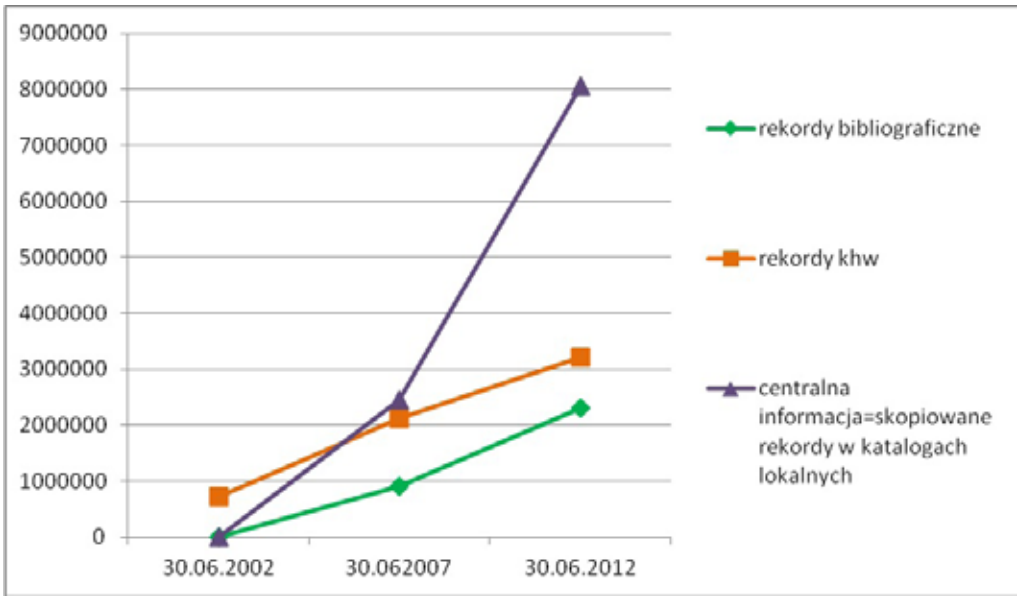

Wykr.1. Przyrost danych w katalogu NUKAT

stach do 88 współkatalogujących i 30 wyłącznie pobierających dane - w 26 miastach (w tym Paryżu i Rzymie). Liczba obsługiwanych systemów bibliotecznych w bibliotekach partnerskich z 2 (VTLS/Virtua i Horizon) na początku wzrosła do 11, a liczba bibliotekarzy z uprawnieniami do prowadzania danych wynosi obecnie 1424. Dziennie wpływa do katalogu NUKAT ok. 1000 nowych rekordów bibliograficznych i ok. 500 rekordów bibliograficznych zmodyfikowanych oraz odpowiednio ok. 800 nowych rekordów khw i 200 zmodyfikowanych. Rekordy te są każdego dnia rozpatrywane przez 29 administratorów Centrum NUKAT. Od początku niekwestionowanymi liderami współkatalogowania są Biblioteka Jagiellońska i Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie[8]. Jednakże z poniższego zestawienia widać, że dla ponad połowy bibliotek deklarujących udział we współllkatalogowaniu, NUKAT jest głównie magazynem gotowych danych.

Aby nadążyć za coraz większym wykorzystaniem NUKAT-u konieczne było kilkakrotne powiększenie poziomu licencji oprogramowania - z 256 jednoczesnych użytkowników na początku do 900 w 2012 r. Elastycznie traktujemy także strukturę organizacyjną Centrum NUKAT i doskonalimy metody pracy. Po latach doświadczeń odeszliśmy od utrzymywania odrębnych zespołów administratorów dla każdego typu

[8] Tabela aktywności bibliotek w każdym kolejnym roku jest załącznikiem do sprawozdania dostępnego na stronie www.nukat.edu.pl

Liczba bibliotek/nazwa biblioteki	Liczba wprowadzonych rekordów bibliograficznych w 2011r.
Biblioteka Jagiellońska i Collegium Medicum	47 769
Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie	33 046
5 bibliotek uniwersyteckich	10 000-20 000
5 bibliotek	5 000-9 999
16 bibliotek	1 000-4 999
15 bibliotek	500-999
25 bibliotek	100-499
8 bibliotek	1-99

Tab. 1. Aktywność bibliotek we wspólkatalogowaniu w 2011 r.

rekordu na rzecz dwóch - Zespołu Kontroli Rekordów Bibliograficznych i Zespołu Kontroli Rekordów khw. Jednoosobowa funkcja bibliotekarza systemowego rozrosła się w ośmioosobowy Zespół Koordynacji, który odpowiada za różnorodne zadania prowadzone w Centrum jak: czuwanie nad spójnością bazy NUKAT, usprawnianie metod i procedur współpracy, przygotowywanie i publikowanie materiałów metodycznych, organizacja i prowadzenie szkoleń, obsługa współpracy międzynarodowej, promocja i upowszechnienie NUKAT-u . Odeszliśmy od preferowanej na początku, niemal w pełni ręcznej metody obsługi współpracy oraz kontroli i zatwierdzania wpływających do NUKAT-u rekordów, na rzecz maksymalnie możliwej automatyzacji tych procesów. Wpłynęło to na poszerzenie składu Zespołu Obsługi Informatycznej, który wraz z koordynatorami wypracowuje odpowiednie narzędzia informatyczne wspomagające pracę administratorów Centrum NUKAT oraz ułatwiające pobieranie danych, modyfikacje i melioracje. Obecnie wprowadzone przez bibliotekę rekordy bibliograficzne wracają do niej w pliku wraz z odpowiednimi rekordami khw, podobny mechanizm działa w przypadku modyfikacji. Każdego dnia Centrum NUKAT wystawia do pobrania pliki z aktualizacjami, które służą aktualizowaniu danych w katalogach lokalnych. Raz do roku przeprowadzane jest porównanie baz służące skontrolowaniu, czy centralna informacja prezentowana w katalogu NUKAT jest zgodna z zawartością katalogów lokalnych. Ta zgodność nie zawsze jest zadowalająca. Czasami przyczyn należy szukać w niedomogach stosowanego przez bibliotekę oprogramowania, które nie obsługuje prawidłowo wszystkich standardowych procesów, czasami zaś zawodzi świadomość bibliotekarzy lub informatyków, którzy nie stosują się do ustaleń i nie wykorzystują oferowanych im narzędzi.

Dopuszczenie automatycznej kontroli poprawności rekordów bibliograficznych wprowadzanych do NUKAT nie oznacza obniżenia ich jakości. Jednym z ważniej-

szych zadań realizowanych obecnie przez administratorów Centrum NUKAT są melioracje danych w katalogu centralnym. Mają one różny charakter, np. wynikają ze zmian w formatach i przepisach katalogowania, mają związek z rozwojem oprogramowania lub służą naprawianiu błędów w opisach i zależnie od możliwości są przeprowadzane automatycznie lub ręcznie. Zawsze jednak wszystkie wprowadzone do NUKAT-u poprawki są w postaci plików z modyfikacjami udostępniane do wykorzystania przez biblioteki we własnych katalogach lokalnych. Służą więc automatycznemu doskonaleniu tych katalogów.

Jednym z głównych przedmiotów sporu na etapie projektowania katalogu centralnego były dane znajdujące się w katalogach lokalnych przed uruchomieniem katalogu centralnego NUKAT[9]. Część projektantów NUKAT-u uważała, że należy te dane włączyć od początku do katalogu NUKAT, w opozycji był pogląd, że ze względu na niespójny ich charakter połączenie tych danych we wspólnej bazie doprowadzi do niekontrolowanych zmian w opisach, trudnych lub wręcz niemożliwych kiedykolwiek do uporządkowania bez sięgnięcia do dokumentów, czyli faktycznie bez rekatalogowania. Do tematu scalania danych wróciliśmy w 2009 r. W realizowanym przez BUW w ramach Programu Operacyjnego *Innowacyjna gospodarka,* projekcie *Autostrada Informacji Cyfrowe* Centrum NUKAT prowadzi zadanie scalania danych, nieobjętych centralną informacją w katalogu centralnym, z 30 katalogów lokalnych bibliotek współpracujących. W warunkach istnienia katalogu centralnego NUKAT - dobrej, nasyconej bazy wzorcowych opisów bibliograficznych, traktowanych jako punkt odniesienia do porównania danych - zadanie niemożliwe do realizacji w 2002 r. stało się realne. Przeanalizowano do tej pory 2 270 496 rekordów w katalogach lokalnych 22 bibliotek w celu wytypowania opisów zdublowanych. W wyniku scalania przejęto do NUKAT-u 263 495 rekordów bibliograficznych nowych oraz dopisano 1 227 490 symboli lokalizacji i tyleż rekordów zdublowanych wymieniono w bibliotekach lokalnych na opisy z NUKAT-u. Zadanie przeprowadzane jest z wykorzystaniem narzędzi automatycznych i zakończy się w marcu 2013 r. Rekordy niemożliwe do automatycznej weryfikacji są rozpatrywane przez administratorów Centrum oraz bibliotekarzy z zainteresowanych bibliotek. Narzędzia porównania i wymiany danych opracowane na potrzeby projektu będą wykorzystywane do scalania danych w zainteresowanych bibliotekach nie objętych projektem oraz proponowane każdej nowo przystępującej do współpracy z NUKAT-em bibliotece jako sposób na wymianę niespójnych danych katalogu lokalnego i objęcie ich centralną informacją w katalogu NUKAT.

Centrum NUKAT od 2010 r. uczestniczy także w koordynowanym przez ICM i Po-

[9] Maria Burchard: *Kompromis w sprawie Narodowego Uniwersalnego Katalogu Centralnego NUKAT*. *Bibliotekarz* 2000 nr 10 s. 4-7

litechnikę Warszawską projekcie badawczym SYNAT[10]. Zadanie realizowane przez pracowników Centrum dotyczy poszerzenia CKHW NUKAT o rekordy wzorcowe dla wydawców oraz wdrożenie stosowania tych rekordów w praktyce współkatalogowania w NUKAT od stycznia 2013 r.. Docelowo, użytkownicy NUKAT-u i powiązanych z nim katalogów lokalnych zyskają dodatkową możliwość wyszukiwania dokumentów poprzez ujednoliconą nazwę wydawcy. Ponadto w ramach projektu zabiegamy o ekspertyzę w sprawie możliwości rozbudowy i dostosowania CKHW NUKAT do potrzeb archiwów i muzeów, mając nadzieję, że ten zbudowany przez bibliotekarzy ponad trzymilionowy zbiór ujednoliconych haseł zostanie szeroko i z pożytkiem wykorzystany do zintegrowania udostępnianej w Internecie informacji o różnego rodzaju zasobach i typach kolekcji.

Centrum NUKAT od lat uczestniczy w najważniejszych przedsięwzięciach bibliotecznych o wymiarze światowym. Na podstawie podpisanej w 2006 r. umowy z OCLC[11], dane z NUKAT-u prezentowane są w największym katalogu centralnym świata - WorldCat. W początkowym okresie przekazywano do tego katalogu wyłącznie opisy dokumentów polskiej produkcji wydawniczej. Od 2011 r., na podstawie zmodyfikowanej umowy Centrum NUKAT przekazało do katalogu WorldCat pełne dane katalogu NUKAT oraz przesyła w trybie comiesięcznym pliki aktualizujące dane, dotyczące nowych opisów oraz opisów usuniętych. Dane te włączone w kilkudziesięciomilionowy zbiór opisów w katalogu WorldCat, bądź uzupełniają tam informację o lokalizacji dokumentu, w przypadku istniejących już opisów, bądź stanowią oryginalny opis o polskim rodowodzie. Rekordy te są w szerokim zakresie kopiowane w miarę potrzeb do różnego rodzaju katalogów lokalnych bibliotek na świecie, w których znalazły się odpowiadające im dokumenty.

Na podstawie umowy podpisanej w 2010 r. Centrum NUKAT uczestniczy również w międzynarodowym projekcie VIAF (Virtual International Authority File), który integruje dane pochodzące z ponad 21 kartotek haseł wzorcowych, prowadzonych przez biblioteki narodowe oraz inne instytucje o charakterze centralnym[12]. Jest to niezwykle użyteczne narzędzie integrujące odmienne, narodowe formy nazw odnoszące się do tych samych osób, instytucji, tytułów ujednoliconych, czy nazw geograficznych. Jest to istotne ułatwienie dla bibliotekarzy opracowujących rekordy khw o trudnych dziś do zdefiniowania możliwościach zastosowań w przestrzeni Internetu. Jednym z celów utworzenia VIAF-u było obniżenie kosztów tworzenia i utrzymywania kartotek ha-

[10] Dotyczący stworzenia uniwersalnej, otwartej, repozytoryjnej platformy hostingowej i komunikacyjnej dla sieciowych zasobów wiedzy, nauki, edukacji i otwartego społeczeństwa wiedzy

[11] Online Computer Library Center

[12] Leszek Śnieżko: *20 kartotek za jednym kliknięciem, czyli VIAF – Wirtualna Kartoteka Haseł Wzorcowych.* Tytuł ujednolicony 2012 nr 7 s. 3-4. http://centrum.nukat.edu.pl/images/stories/file/kwartalnik/TU_7_2012_roz.pdf

seł wzorcowych, a przede wszystkim upowszechnienie ich stosowania. Z satysfakcją możemy stwierdzić, że w polskich katalogach bibliotecznych rekordy kartoteki haseł wzorcowych stosowane są niemal od 20 lat, a poprzez współpracę z NUKAT-em weszły do praktyki stosowania we wszystkich ponad stu bibliotekach partnerskich. Dotychczas przekazano z NUKAT-u do VIAF-u rekordy khw dla haseł osobowych i korporatywnych (nazwy instytucji i nazwy konferencji) wraz z rekordami bibliograficznymi, w których te hasła znalazły zastosowanie. Dane te są w trybie comiesięcznym aktualizowane.

Katalog centralny NUKAT powstał z inicjatywy bibliotek naukowych, w szczególności akademickich i one tworzą główny, najbardziej aktywny trzon bibliotek uczestniczących w budowaniu powszechnie dostępnego źródła gotowych opisów. Umożliwił niespotykane dotąd w Polsce tempo budowania i modernizację katalogów lokalnych. Wymusił zmiany w organizacji pracy bibliotek i nauczył bibliotekarzy współdzielenia się własną pracą i akceptowania pracy innych. Wywarł wpływ na zmodernizowanie niestandardowych krajowych systemów bibliotecznych do poziomu poprawnej obsługi wymiany i aktualizacji danych, niezbędnej we współpracy z NUKAT-em. Może być wsparciem pracy bibliotekarzy w realizacji różnego rodzaju zadań informacyjnych i szeroko pojętej obsługi czytelnika.

W najbliższej perspektywie spodziewany jest powrót do rozmów z Biblioteką Narodową na temat zgłoszonej przez Centrum NUKAT, w lutym 2011 r. propozycji połączenia kartoteki haseł wzorcowych BN i CKHW NUKAT, a następnie wspólnego rozwijania tej bazy, jako podstawy budowania spójnego krajowego systemu informacji o zbiorach nie tylko bibliotek naukowych, jak obecnie, ale także publicznych. Pozytywna realizacja tej propozycji byłaby szansą na zniwelowanie negatywnych skutków nieuczestniczenia Biblioteki Narodowej we współkatalogowaniu w NUKAT, chociażby poprzez możliwość szerokiego przejmowania do NUKAT-u opisów polskiej produkcji wydawniczej sporządzanych w BN. Obecnie ze względu na niezgodność rekordów haseł taka operacja jest niemożliwa.

Podsumowując pierwsza dekadę działania NUKAT-u należy z satysfakcją stwierdzić, że wraz partnerami, którzy każdego dnia uczestniczą we współkatalogowaniu udało nam się:

- zbudować ponad ośmiomilionowy, ogólnopolski, odporny na zmiany technologiczne, spójny system danych z wbudowanym mechanizmem samoregulacji;
- zbudować ponad ośmiomilionowy system centralnej informacji o zbiorach polskich bibliotek;
- zbudować ponad trzymilionową, nasyconą Centralną Kartotekę Haseł Wzorcowych, która może być podstawą integracji różnych, powstających w izolacji systemów informacyjnych - jesteśmy gotowi do pracy nad jej niezbędną modernizacją i przystosowaniem;

- rozwinąć i upowszechnić na dużą skalę oraz koordynować i obsługiwać współpracę bibliotek w zakresie współkatalogowania;

- stać się liczącym partnerem, niemal obowiązkowo uwzględnianym w projektach bibliotecznych, uznawanym zarówno przez bibliotekarzy jak i jednostki nadzorujące rozwój bibliotekarstwa;

- otworzyć drogę polskiemu bibliotekarstwu do uczestniczenia w budowaniu globalnej informacji poprzez udział w, koordynowanych przez OCLC, największych światowych przedsięwzięciach informacyjnych;

Jesteśmy otwarci na współpracę z każdym, kto zechce z wypracowanego w NUKAT dorobku skorzystać lub twórczo go rozwinąć dla dobra szeroko pojętych użytkowników.

Zbudowaliśmy cenioną w kraju i na świecie markę NUKAT!